

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: Z. Z., narozený X, bytem D. Ž. 238
zastoupený advokátkou JUDr. Hanou Šťastnou,
sídlem Hlavní 234/102, 353 01 Mariánské Lázně

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 24.10.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.8.2019 č.j. X, o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 16.8.2019 č.j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 9.5.2019 se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.146,-Kč ve lhůtě do
jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce
advokátky JUDr. Hany Šťastné na účet číslo 162299789/0300, VS 221433.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 24.10.2019 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného
rozhodnutí žalované ze dne 16.8.2019 č.j. X, jehož kopii připojil, jímž byly zamítnuty jeho
námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 9.5.2019, kterým mu byl odňat ode
Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

dne 8.6.2019 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 30.4.2019 již není od téhož dne invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 16.8.2019 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 9.8.2019 bylo zjištěno, že žalobce není od 30.4.2019 invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 13a) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15%, a žalobci byla přiznána horní hranice uvedeného rozmezí, tj. 15%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

2. **Žalobce v žalobě** vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím žalované, které považuje za nesprávné s ohledem na popsany zdravotní stav i vykonávanou profesi pokrývače a klempíře, neboť dle něho byl nesprávně zjištěn jeho zdravotní stav a z toho byl dovozen i nesprávný právní závěr o poklesu pracovní schopnosti a následném odnětí invalidního důchodu. Závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 16.8.2019 a vrácení věci žalované (upřesněno v podání ze dne 7.11.2019); požadoval i náhradu nákladů řízení bez specifikace k rukám právní zástupkyně.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Cheb** vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 30.4.2019 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 9.8.2019 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 13a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity: 30.4.2019, tj. dnem jednání OSSZ.
4. **Žalovaná dne 26.11.2019** ve svém vyjádření k žalobě mimo jiné uvedla, že navrhuje provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**); za současného stavu navrhla zamítnutí žaloby a ponechala rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na výsledky provedení dokazování. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 16.8.2019 bylo dle založené dodejky žalobci doručeno dne 26.8.2019.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 19.2.2020 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (16.8.2019) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě** Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

neprůznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49% s tím, že se jedná o **trvání invalidity prvního stupně od 25.1.2018**; doba platnosti (lhůta KLP): trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření ortopedem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě neprůznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou je stav po zlomenině levého bérce, řešené osteosyntézou s následným komplikovaným a protrahovaným hojením, po operaci pakloubu prox. metadiáf. tibie vlevo. Dále komise uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Cheb ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké postižení funkce končetiny, značná deformita bérce nebo stehna, svalové atrofie, značné omezení funkce končetiny, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35% podle kapitoly XV, odd. B, položky 13b) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace (30-35%) s přihlédnutím k povolání žalobce. Také bylo uvedeno, že z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 vyhlášky, ani není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Dle komise žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v neprůznivých klimatických podmínkách; je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v průznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Závěrem komise ještě uvedla, že datum vzniku invalidity je 25.1.2018 (původní uznání invalidity prvního stupně na OSSZ), invalidita vznikla následkem úrazu ze dne 11.6.2015 a platnost (posudku) stanovena trvale vzhledem k trvalému postižení s tendencí k progresi. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě neprůznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě neprůznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě neprůznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě neprůznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 16.8.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 19.2.2020 shora citovaného má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně od 25.1.2018, proto je **žaloba podaná důvodně**. Soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.8.2019 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 9.5.2019 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle předmětného posudku PK MPSV ze dne 19.2.2020 je žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně s datem vzniku 25.1.2018, neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí ohledně zdravotního stavu žalobce na příslušné OSSZ Cheb a poté na ČSSZ (15% míry poklesu), kdy nebyl nadále uznán invalidní, proto bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu ode dne 8.6.2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

13. Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně (od 25.1.2018) a tedy i nároku na výplatu invalidního důchodu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 87/2019-49 ze dne 19.3.2020. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce dne 17.3.2020 požadoval náklady řízení v celkové výši 3.146,-Kč a to za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemný návrh ve věci samé – žaloba) á 1.000 Kč , tj. 2.000 Kč, a za 2 režijní paušály (náhrada hotových výdajů) á 300 Kč, tj. 600 Kč, i DPH 21% ve výši 546 Kč (z částky 2.600 Kč), neboť je jeho plátcem dle osvědčení o registraci. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal na nákladech řízení požadovanou částku 3.146,-Kč za dva úkony právní služby výše uvedené, což je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 19. března 2020

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.